

Alles evenveel

Van kinds af aan kom ik in de duinen. Ik beschouw ze als een van de mooiste landschappen in Nederland en zie mezelf als een echte liefhebber. In ieder seizoen en in principe van alles wat zich daar toont. De plezierige kant van deze houding is mijn brede belangstelling. Ik sluit weinig uit en geniet van alles evenveel.

De mindere kant vind ik mijn beperkte kennis over wat ik zie, hoor en beleef in de duinen. Ik weet slechts een heel klein beetje. Maar gelukkig zijn er excursies met specialisten. Mannen en vrouwen die alles weten van een bepaald aspect van de duinen.

Zo nu en dan sluit ik me aan en loop de ene keer mee door de zeereep op zoek naar het zandtulpje, lig de andere keer op mijn knieën om grijs duinmos te

ontwaren of wandel vervolgens door een natte duinvallei op zoek naar de welriekende nachtorchis. De echte kenners in de groep proberen elkaar voortdurend de loef af te steken en ik merk dat wat ze allemaal weten maar wat graag etaleren. Een domme vraag van mijn kant brengt ze meteen in de vierde versnelling.

Ik kijk en luister graag, doe weer wat kennis op en vergeet ook betrekkelijk snel de helft van al deze feiten. Stiekem vind ik ze wat monomaan, maar besef ook hoe belangrijk het is dat deze specialisten er zijn. Zij tellen, monitoren, trekken aan de bel. Dus lang leve de experts, maar ondertussen blijf ik op mijn eigen manier onze duinen beleven.

Tekst: Annelies Boutellier. Foto: Coen Blom

